

מדרש הנעלם איכה - כי ע"ב

עליכם ועל עצמכם, שיזא אתכם מאור לחשך עברך שיצא מבית רבו. אבל אני יש לנו לבנות ולעשנות הספר, לנו שלח הקודוש ברוך הוא ספר הספר, שאנו בני הברה, ואני מבני ביתה, וירודעים את כבוזו של רבון העולם, לנו ראיי לבנות ולפרש אותו האלפ"א ביתיים. ואני יתומם בלי אב ולא, ומסתכלים העינים לכתחלי בית אמנו - והנה נחרוב, ולא מצאננו אותה. שהיתה מניה אוטנו בכל יום בימים הראשונים מהיפי שללה (בין השם של משיח), והיתה מנחת אותני, ומדברת על לבנו כמו לבנה, כמו שנאמר (ישעיה ט) אמר לבנה, כמו חנכהנו וגוו.

ובעת מסתכלות העינים לכל צד, ומוקום בית מושבה של אמנו התפלבל, והנה נחרוב. נגה בראש לכתלי הבית ומושבה. מי ינחים אוטנו, מי ידבר על לבנו ויגין עליינו לפני המלך?

בשדיינו חוטאים לפני אבינו, ומעלה הרצואה להלוות אותנו, היא עמלה לפניו, ומתקבלת המלכות של המלך כדי להגן علينا, כמו שנאמר (שם ג) והוא מחול מפשעינו מדכא מעונתינו כו' ובחברתו נרפא לנו. וכעת אין לנו אם. כי! כי! לנו! כי לכם! לנו ראיי לבנות, לנו ראיי לספר, לנו ראיי לפטר אוטם דברי מרירות, להזידעם לאוטם שיזעדים ללבנות דברי הספר.

נקרב כל يوم למתת אמנו - ולא נמצא אotta שם. נשאל עליה - אין מי שפצעיהם علينا. נשאל למתת - התבבללה. נשאל לכיסאה - נפללה. נשאל להיכלותה - הם נשבעים שלא יודעים ממנה. נשאל את קצף - רשם של עקבות אין שם.

בעבדא דגפיק מבוי מאירה. אבל אנחנו איתן לן למבקיע ולמuperד הספידא, ולן שדר קידשא בריך הויא ספרא דהספידא, דאנן בנהא דמטרוניתא, ואנן מבני ביתה, יידעין יקרה דמאי עולם. ולן יאות למקבי, ולפרשה איןון אלפ"א ביתין.

ואנן יתמין بلا אבא ואמא, ומסתכלין עיניין לכותלי ביתא דאיינא, והא אתחרב, ולא אשכחנא לה. דהות ינקא לנו בכל יומא, ביום קדמאין, משפירו דמעה) וחותמת נחmittה לנו, וממלכת על לבנא, באמא לברה. כמה דאת אמר (ישעיה ט יג) באיש אשר אמר תנחמוני וגוו.

והשתא אסתכלון עיניין לכל טר, ואתר בית מותבא דאיינא אתחבלבל, והא אתחרב. נבטש רישא לכותלי ביתא ומותבה. מאן ינחים לנו, ומאן ימלל על לבנא, ויגין עלאן קמי מלפא.

בד הווין חטאנו קמי אבונא, וסליק רצועא לאלקאה לנו, איה קיימת לקמן, ומתקבלת מלקיוקא דמלפא, בגין לאגנא עלאן. כמה דאת אמר (שם ג) והוא מחהל מפשעינו מדכא דאת אמר (שם ג) ובחברתו נרפא לנו. והשתא מעונתינו וגוו' ובחברתו נרפא לנו. מאמא לית לנו, ווי לנו, ווי לבנו. לנו יאות למבקיע, לנו יאות למספיד, לנו יאות לפתרא איןון מילין דMRIIRO, לאודעא להו, לאינוין דזידען למקבי מלין דהספידא.

נקרב בכל יומא לגבי ערסא דאיינא, ולא נשבח לה פמן. נשאל עליה, לית מאן דישגעה עלאן. נשאל לערסא דיליה, אתחבלבלא. נשאל לכורסיה, נפלת. נשאל להיכלין דיליה, או מאן איןון דלא יידעין מינה. נשאל לעפרה, נשאל לעקבתא לית פמן. רשיימו דעקבתא לית פמן.